
Råd till "nyvakna" Om intellektuella G-krafter

av Mikael Wälivaara

2008-03-16

De senaste dagarna har jag fått många anledningar att reflektera över vad det innebär att börja ifrågasätta hur världen egentligen ser ut och styrs. Jag har av flera fått höra hur skrämmande och förvirrande det är och vilket mod som krävs.

Låt mig därför få ge några råd till den "nyvakna". (Men som jag hörde skådespelaren Michael Caine säga i går på TV: "Goda råd är gratis, eftersom de är värdelösa"... Det enda som har långsiktigt värde är personliga erfarenheter och slutsatser. Ta det alltså bara för vad det är, inte som någon högre sanning.)

När talgdanken plötsligt flamar upp är det en minst sagt omtumlande upplevelse. Man går in i ett slags hypertillstånd, nästan som en nära döden-upplevelse, där pusselbit efter pusselbit trillar på plats i ett rasande tempo och hela det rationella fundamentet rycks bort under fötterna. Den ultimata aha-upplevelsen, skulle man kunna säga.

För många följs detta av en kort period av maniskhet och av chock. Tack vare internet upptäcker man snabbt att man är långtifrån ensam, vilket är något många bekräftar att de först trodde. Allt måste nu omprövas, ingenting går längre att lita på, ingen teori är mer långsökt än den andra, eftersom allt bara är absurt och överkligt.

Nästa steg är antingen förnekelse eller vrede, beroende på hur mycket man investerat i att tro på den traditionella verklighetsbeskrivningen. Många har bara gått omkring med skyggklapparna på för att klara av vardagen och inte reflekterat speciellt mycket. När den intellektuella dammluckan väl öppnas och man inser hur ofantligt mycket större kapacitet man gick och bar på, är de mentala G-krafterna så extrema att man helt enkelt kan tупpa av, eller i alla fall drabbas av ett extremt tunnelseende. Den som trott sig vara bärare och förmedlare av den sanktionerade verklighetsuppfattningen och som kanske satsat hela sitt liv på att tolka allt på ett av samhället godkänt sätt, drabbas istället oftast av en enorm känsla av svek och självförakt. I den egna jakten efter bekräftelse och beröm har man letat efter vad man *skulle* tro och tänka för att bli respekterad. Vad andra formulerat åt en. Känslan blir nästan som *negativa* G-krafter -- man känner sig tyngdlös och helt utan mark under fötterna.

I den här fasen är det lätt att man går och isolerar sig och blir cynisk. Vad tjänar det till? Allt är i alla fall bara kontrollerat och definierat uppifrån. Vad kan lilla jag göra? Det enda jag kan räkna med är att min bekantskapskrets och de jag respekterar föraktar och idiotförklarar mig! Och vad kan det här kosta mig, privat och i jobbet? Lika bra att hålla käften och leva ett dubbelliv -- spela med i spelet på dagarna och fortsätta sina studier i hemlighet.

Många fylls också av en känsla av utvaldhet och mission. Detta måste spridas! Människor måste vakna! Och så driver man sin omgivning till vansinne med långa, långa utläggningar och mer eller mindre hypotetiska resonemang, som mottagarna varken bitt om eller är redo för. Detta skulle man kunna kalla för den euforiska fasen, när man tycker sig äntligen ha fattat...

De allra flesta blir först och främst rädda. Det finns inte längre någon referensram till hur långt makten är redo att gå för att skydda sig. Och många av de tankar man får i huvudet ser skrämmande paranoida ut; håller jag helt enkelt på att bli tokig?!

Men långsamt och successivt kommer faktiskt sedan en ny balans och inre styrka och ett lugn tillbaka. Världen blir till och med *mer* logisk och förklarad. Visst är vardagen fortfarande absurd, eftersom man inser hur de flesta andra lever kvar i det tillstånd man själv har lämnat, men samtidigt förstår man detta och känner sympati med det. Man har ju själv varit där! Det är verkligen Platons grotta!

Hur patetiskt och idealistiskt det än kan låta, måste du alltså tillåta din omgivning att komma fram till sina slutsatser på egen hand och utan att bombarderas av din otålighet. Med tålamod och kärlek

kan du rucka och knuffa på debatten, genom att påpeka sådant som man sällan pratar om eller känner till. Men du är inte utvald och du har bara fått rollen som inspiratör, inte som lärare. Din uppgift är i bästa fall att *avprogrammera* inte att ersätta ett "program" med ett annat...

När man når det stadiet är verkligheten inte längre lika hotfull och skrämmande. Till och med den mest fruktansvärda grymhet och undergångskänsla får ett perspektiv; så här har människan alltid känt det och så här har makten eller eliten alltid manipulerat oss. Och de är, som till exempel Isprinsessan antydde, vana vid och till och med roade av att det finns en liten grupp som ser detta och försöker göra sin röst hörd. Men eftersom de alltid har kontrollerat alla fora och definierat sanningarna, som böcker och massmedier, skolor, kyrkor och parlament, har de kunnat lita på att de allra flesta vandrar i den breda, bekväma och belönade mittfåran. De påverkas inte av oss! De kan bara påverka sig själva, på precis samma sätt som alla vi andra -- genom att själva komma till insikt om "livets verkliga mening"...

De som är farliga är deras konstaplar och alla pultroner som tror att makten gillar och respekterar dem. Det är "gängen", oavsett om de kallar sig maffian, Bandidos, frimurare eller bara samhällsbevarare, som försvarar sina positioner med våld. De som skulle offra sin själ -- och ofta har gjort det -- för att få bli upptagna i eliten. Och som, i sin tur, skyddar *sina* positioner genom att rekrytera sina underlydande bland sådana som villigt låter sig kontrolleras eller köpas. Sådana finns det hur många som helst utav...

Men gängen är först och främst kannibalistiska, de "äter" sina egna i hopp om att kunna avancera i hierarkin. Det är personer som insett detta och hoppat av, sanningssägarna eller "whistleblowers", som vi ska vara riktigt uppmärksamma på och rädda om.

Lycka till i ditt sanningssökande! Och var ödmjuk, för du kommer att vandra vilse ibland. Jag skriver verkligen utifrån egen erfarenhet...

Mikael Wälivaara

2008-03-16

Originalen med flest kommentarer finns på [UUAA Radio](#).

[Läs kommentarer här](#) och på [UUAA Radio](#).

[PDF "printout"](#)

Andra bloggar om: [Mikael Wälivaara](#), [personligt paradigmskifte](#), [nyvakna](#), [sanningssökande](#), [UUAA Radio](#)
